

تأثیر گروه درمانی مبتنی بر تابآوری بر مقابله با بیماری فرزند در بعد درک مادران از وضعیت سلامتی فرزند مبتلا به سرطان خود: یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده

فاطمه حسینزاده^۱، مولود رادفر^{۲*}، فاطمه مقدم تبریزی^۳، حمیدرضا خلخالی^۴

تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۰۹/۲۱ تاریخ پذیرش ۱۳۹۸/۰۱/۲۹

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: سرطان پس از بیماری‌های قلبی عروقی دومین عامل شایع مرگ‌ومیر در کشورهای کمتر توسعه‌یافته است که مشکلات عدیده جسمی و روحی را به دنبال دارد. تابآوری یکی از راهبردهای مناسب برای مقابله با بیماری در افراد مبتلا است. این مطالعه باهدف تعیین تأثیر گروه درمانی مبتنی بر تابآوری بر درک مادران از وضعیت سلامتی فرزند مبتلا به سرطان خود در مرکز آموزشی درمانی مطهری ارومیه در سال ۱۳۹۶ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تصادفی شده می‌باشد که روی ۴۸ نفر از مادران دارای کودک سرطانی در مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری ارومیه در سال ۱۳۹۶ با روش نمونه‌گیری در دسترس انجام گرفت. ابزار مورداستفاده برای جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه جمعیت شناختی، پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی گلدبرگ (GHQ5-28) و پرسشنامه مقابله با بیماری فرزند توسط والدین Coping Health Inventory for Parents (CHIP) بود. جهت بررسی فرضیات پژوهش از آزمون‌های تی مستقل و اندازه‌گیری مکرر با نرم‌افزار SPSSV20 در بازه زمانی ۶ جلسه درمانی استفاده شد.

یافته‌ها: میانگین درک وضعیت سلامتی، قبل، بعد و سه ماه بعد از مداخله آموزشی، به ترتیب برابر با ($14/80 \pm 5/46$ و $16/44 \pm 2/63$) و ($22/72 \pm 5/91$ و در گروه کنترل ($2/88 \pm 1/63$) ($9/41 \pm 2/0$) می‌باشد. برای بررسی نمره میانگین درک وضعیت سلامتی در ۳ مقاطع زمانی بین دو گروه مداخله و کنترل از آنالیز اندازه‌گیری مکرر استفاده شد با توجه به نتایج بدست آمده میانگین نمرات درک وضعیت سلامت در گروه مداخله در طول زمان تفاوت معنی‌داری نسبت به گروه کنترل نشان داد.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که مداخله گروه درمانی مبتنی بر تابآوری می‌تواند به عنوان حمایت مؤثر برای مادران دارای کودک سرطانی در جهت درک وضعیت سلامتی فرزندشان کمک‌کننده باشد.

کلیدواژه‌ها: سرطان، تابآوری، کودکان، گروه درمانی

مجله پرستاری و مامایی، دوره هجدهم، شماره سوم، پی در پی ۱۲۸، خرداد ۱۳۹۹، ص ۲۲۳-۲۳۳

آدرس مکاتبه: ارومیه، کیلومتر ۱۱ جاده نازلو، پردیس دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، دانشکده پرستاری ارومیه، تلفن: ۰۴۴-۳۴۷۵۴۹۶۱

Email: mradfar1343@gmail.com

مقدمه

مبتلا به سرطان تشخیص داده می‌شوند. سرطان کودکی یک بیماری است که به خانواده‌ها و جوامع بی‌شماری در تمام نقاط جهان مربوط می‌شود. با دسترسی به مراقبت‌های کافی، بیش از ۸۰ درصد کودکان مبتلا به سرطان می‌توانند زنده بمانند و زندگی

سرطان دومین علت مرگ جهانی است و مسئول مرگ سالیانه ۹,۶ میلیون نفر در سال ۲۰۱۸ است. در جهان، حدود یک‌ششم مرگ‌ها ناشی از سرطان است. هر سال حدود ۳۰۰,۰۰۰ کودک

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روان پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

^۲ دانشیار پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ دانشیار بهداشت باروری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

^۴ دانشیار آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران

^۵ General Health Questionnaire

می‌کنند بین پزشکان و کادر درمان، فرزند بیمار و سایر اعضا خانواده ارتباط برقرار کرده و وضعیت موجود را مدیریت می‌کنند، بنابراین باید درک صحیحی از وضعیت سلامتی فرزندشان داشته باشند. درواقع آگاهی دقیق از وضعیت سلامتی کودک ممکن است به خانواده‌ها کمک کند که با استفاده از راهبردهای مناسب مقابله‌ای، درمان تهاجمی را با حفظ کیفیت زندگی کودک حفظ کنند.(۱۳)

یکی از راهبردهای مناسب برای مقابله با بیماری در افراد تاب‌آوری است.(۱۴). تاب‌آوری باعث می‌شود افراد به استراتژی‌ها و مهارت‌های مقابله‌ای متفاوت دست پیدا کنند. درواقع تاب‌آوری مخالف آسیب‌پذیری است و والدینی که دارای تاب‌آوری بالا هستند رابطه نزدیکتری با فرزندانشان دارند. مجهز بودن مادران دارای کودک سلطانی به سبک‌های مقابله‌ای مناسب مانند تاب‌آوری می‌تواند آن‌ها را به درک منطقی از بیماری فرزندش و پذیرش بیماری و درنهایت به انجام رفتارهای منطقی دور از هیجان ناجا کمک کند.(۱۵). درواقع تاب‌آوری به این مسئله می‌پردازد که فرد علیرغم قرار گرفتن در معرض فشارهای شدید و عوامل خطر می‌تواند عملکرد اجتماعی خود را بهبود بخشد و بر مشکلات غلبه کند و درک بهتری از موقعیت داشته باشد(۱۴). تحقیق در مورد درک افراد از پیش‌آگهی سلامتی محدود است، تمرکز مطالعات بیشتر بر بزرگسالان مبتلا به سرطان در مقایسه با والدین کودکان مبتلا به سرطان می‌باشد(۱۳). طبق مطالعه واندر^۲ و همکاران در سال ۲۰۱۵ والدین دارای کودکان سلطانی از تاب‌آوری پایین‌تر، اضطراب و اختلاف خانوادگی بیشتر و حمایت اجتماعی کمتری برخوردار بودند(۱۶). پژوهشی که در سال ۲۰۱۵ توسط زنگ جی و همکاران در خصوص رابطه بین تاب‌آوری و عملکرد روانی اجتماعی والدین دارای کودک سلطانی در چین انجام شد با توجه به استراتژی‌های مقابله‌ای، بین تاب‌آوری زیرشاخه‌ها در پرسشنامه CHIP رابطه معنی‌داری داشت: بهطوری که در زیرشاخه درک وضعیت سلامتی یا بیماری کودک از طریق ارتباط با والدین یا مشورت با پزشکان افرادی که دارای تاب‌آوری کمتری بودند نمره ۱۴/۶۱ و افرادی که تاب‌آوری بالاتری بودند نمره ۱۷/۹۳ را کسب نمودند(۱۷).

ازجمله روش‌های دیگر مؤثر در کاهش مشکلات روحی و روانی والدین کودک بیمار استفاده از درمان‌های روان‌شناختی گروه‌درمانی می‌باشد، مطالعات مختلف اثربخشی این روش درمانی را در این زمینه موربدبررسی قرار داده‌اند(۱۸) گروه‌درمانی یک شیوه درمانی است که گروه کوچکی از اعضا و یک

سالم داشته باشند(۱)، واژه سرطان کودکان، به مواردی از سرطان‌ها اطلاق می‌شود که در کودکان زیر ۱۵ سال تشخیص داده شود. ۱۲ نوع بدخیمی شایع در کودکان با اپیدمیولوژی و پاتولوژی و میزان مرگ‌ومیر متفاوت در این گروه از بیماری‌ها قرار می‌گیرند (۲). این بیماری در ایران، دومین علت مرگ‌ومیر کودکان کمتر از ۱۴ سال می‌باشد و حدود ۴ درصد از مرگ‌ومیر کودکان کمتر از ۵ سال و ۱۳ درصد از کودکان ۵ تا ۱۰ ساله را به خود اختصاص می‌دهد(۳). سالانه از زمان تولد تا حدود ۱۹ سالگی در سراسر جهان بیش از ۱۷۵۰۰ کودک به انواع سرطان مبتلا می‌شوند(۴). در ایالات متحده امریکا، سالانه بیش از ۸۵۰۰ مورد جدید سرطان در کودکان کمتر از ۱۵ سال تشخیص داده می‌شود(۵). در کشور ایران نیز طی مطالعات انجام‌شده شیوع سرطان در دختران و پسران به ترتیب ۱۸/۷ درصد و ۱۹/۹ درصد از زیارتگزارش شده است(۶). طبق مطالعه زری هاشمی فراوانی سرطان‌های در کودکان ۱۸۳۳ انفر با میانگین سنی ۷/۱ بود سرطان‌های خون با ۳۱/۸۶٪ شایع‌ترین مورد بود و سرطان‌های غدد لنفاوی ۱۵/۵٪ استخوان ۱۱/۹٪ مغز ۹/۷٪ بافت نرم ۵/۵٪ کلیه ۳/۷٪ و چشم ۳٪ موارد بعدی را تشکیل می‌دادند(۷). یکی از سخت‌ترین تجربه‌ها برای والدین در زندگی، داشتن کودک مبتلا به سرطان است(۸). در سرطان به دلیل ماهیت مزمن، کودک بیمار و والدین با تنشی‌های زیادی مواجهه می‌شوند(۹). سرطان کودک کیفیت زندگی، سلامت روانی و فیزیکی، فعالیت‌های روزانه زندگی، پویایی خانواده و ایفای نقش هر یک از اعضای خانواده را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد(۱۰). در میان اعضای خانواده، مادر نخستین عضوی است که با کودک نه تنها در دوران جنینی، بلکه در این جهان رابطه مستقیم و تنگاتنگ دارد و از این‌روی در فرآیند ابتلای کودک به سرطان و در پیگیری‌های درمانی، مادر بیش از دیگران در گیر تجارب هیجانی شده و بیش از همه نیازمند تاب‌آوری و مراقبت روان‌شناختی است(۱۱). در پژوهشی که توسط لی مین^۱ و همکاران بر روی والدین دارای فرزندان مبتلا به سرطان خون انجام‌شده، نتایج نشان می‌دهد که تشخیص سرطان، تأثیرات منفی را هم بر سلامت جسمانی و روانی والدین و هم فرزندان آن‌ها به دنبال داشته است. همچنین مادران از سطوح پایین‌تری از سلامت روان برخوردار هستند و میزان افسردگی و اضطراب در مادران بیشتر از پدران بوده است(۱۲).

یک چالش عمده برای والدین دارای کودک سلطانی به دست آوردن اطلاعات دقیق برای تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد درمان و درک وضعیت سلامتی فرزندشان است. والدین نقش منحصر به فرد به عنوان دروازه‌بان‌هایی هستند که اکثر اطلاعات پزشکی را دریافت

¹- Li-Min

فرزند خود مطلع باشند، ماه گذشته در برنامه‌های مشابه شرکت ننموده باشند، در ۶ ماه گذشته فرد یا افرادی از بستگان خود را از دست نداده باشند، ساکن شهر ارومیه باشند و درنهایت آشنا به زبان فارسی و یا ترکی باشند. معیارهای خروج از طرح شامل مبتلا شدن کودک به بیماری دیگر و عدم شرکت در بیش از یک جلسه از جلسات مداخله بود.

با توجه به مطالعه فاطمه ربیعی و همکاران (۲۱) که در گروه مداخله میانگین استرس والدین ۱۰۵ و انحراف معیار ۱۲ در گروه کنترل میانگین استرس والدین ۱۲۰ و انحراف معیار ۱۰ می‌باشد و با اطمینان ۹۵ درصد و توان آزمون ۹۵ درصد تعداد حداقل نمونه برای مطالعه ۲۰ نفر در هر گروه (جمعاً ۴۰ نفر) محاسبه شد. ریزش نمونه‌ها ۲۰ درصد در نظر گرفته شد که با احتساب آن تعداد ۴۸ نفر جمعاً وارد مطالعه شدند.

ابزار مورد استفاده برای جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه جمعیت شناختی، پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی گلدبگ General Health Questionnaire (GHQ-28) و پرسشنامه مقابله با بیماری فرزند توسط والدین^۳ CHIP بود. پرسشنامه مشخصات دموگرافیک شامل سن کودک، جنسیت، سن مادر، تحصیلات مادر، رتبه تولد کودک، وضعیت اقتصادی، محل سکونت و علت بستری، تشخیص بیماری، مدت‌زمان تشخیص بیماری، آدرس و شماره تماس بود.

جهت بررسی وضعیت روانی مادران از پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی گلدبگ (GHQ-28) استفاده گردید. این ابزار اولین بار در سال ۱۹۷۹ توسط گلدبگ تنظیم گردیده است که شامل ۴ خرده مقیاس و ۲۸ سؤال می‌باشد و هر خرده مقیاس دارای ۷ سؤال است که مربوط به عالم جسمانی، اضطراب و اختلال خواب، اختلال در کارکرد اجتماعی و افسردگی شدید است. نمره‌گذاری این ابزار به دو شکل سنتی و لیکرت صورت می‌گیرد که در این مطالعه نوع لیکرت با مقادیر (۰، ۱، ۲، ۳) استفاده شد. دامنه نمره هر حیطه صفر تا ۲۱ بوده و نمره کل بین صفر تا ۸۴ قرار می‌گیرد. نمره بیشتر مؤید سلامت عمومی کمتر است و نمره بیشتر از ۲۳ افراد مشکل‌دار را تشخیص می‌دهد (۲۲).

از پرسشنامه مقابله با بیماری فرزند توسط والدین (CHIP) بهمنظور سنجش درک وضعیت سلامتی فرزند توسط والدین استفاده شد. این پرسشنامه توسط همیلتون و همکاران^۴ در سال ۱۹۹۱ ساخته شده است که از ۴۵ گویه و ۳ خرده مقیاس (حفظ یکپارچگی خانواده، همیاری و تعریف خوش بینانه موقعیت، حفظ حمایت اجتماعی، عزت نفس و ثبات روانی و درک وضعیت سلامتی

یا چند درمانگر دارای تخصص در گروه‌درمانی شامل می‌شود. گروه‌درمانی به منظور ارتقای رشد روانی و کاهش مشکلات روانی صورت می‌گیرد. این اهداف از طریق اکتشاف شناختی و عاطفی تعاملات میان اعضا و بین اعضا و درمانگر حاصل می‌شود (۱۹). گروهی بودن جلسات باعث تسهیل شکستن مواعظ دفاعی و انزواجی والدین می‌گردد (۲۰).

در مادران دارای کودک مبتلا به سرطان به دلیل مواجهه با فشار زیاد، داشتن رابطه مستقیم با فرزند بیمارش که ممکن است در انتظار مرگ باشد، حضور مکرر در مراکز درمانی که بار فشار روانی زیادی برای آن‌ها ایجاد می‌کند باعث می‌کند درک ایشان از بیماری فرزندشان مختل شود و داشتن روحیه مقابله با مشکلات به مادران دارای کودکان بیمار کمک می‌کند که ارزیابی‌های مثبت‌تری در مورد زندگی و درک مناسب‌تری از وضعیت سلامتی کودکشان داشته باشند. همین عوامل باعث می‌شود تعامل سازنده‌تری بین مادر و کودک فراهم شود و مادر با آرامش بیشتری نقش والدگری خود را ایفا کند و راحت‌تر بتواند با استرس‌هایی که به‌واسطه نقش والدینی به وی تحمیل می‌شود، کنار آید. با توجه به آنچه ذکر شد، این پژوهش باهدف تعیین تأثیر تاب‌آوری بر درک مادران از وضعیت سلامتی فرزند مبتلا به سرطان خود در مرکز آموزشی درمانی مطهری ارومیه در سال ۱۳۹۶ انجام شد.

مواد و روش کار

این مطالعه یک کارآزمایی بالینی از نوع موازی می‌باشد که روی مادران دارای کودک سرطانی در مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری ارومیه در سال ۱۳۹۶ با روش نمونه‌گیری در دسترس انجام گرفت. بدین ترتیب که پژوهش‌گر هر روز به بخش و درمانگاه خون اطفال مرکز آموزشی درمانی مراجعه کرد و از افرادی را که واحد معیارهای ورود به مطالعه بودند، تعداد ۴۸ نفر نمونه انتخاب کرد. روش انتساب به گروه‌ها به صورت در دسترس و تصادفی بود بدین صورت که ۲۴ کارت A و ۲۴ کارت B را در پاکتی قرار داده شد و کاملاً مخلوط داده شد (کارت A معرف گروه مداخله و کارت B معرف گروه کنترل می‌باشد)، به این صورت ۴۸ نفر در گروه کنترل ۲۴ نفر در گروه آزمایش قرار گرفتند.

در این مطالعه معیارهای ورود به مطالعه عبارت‌اند از: مادرانی که بیش از شش ماه از بیماری فرزندشان نگذشته باشد، افراد دارای General Health Questionnaire (GHQ) پایین ۲۳ باشند، داروی روان‌گردان یا دخانیات مصرف نکنند، فرزند بیمار دیگری نداشته باشند، پدر و مادر کودک با هم زندگی کنند، از بیماری

³ Coping Health Inventory for Parents

⁴ Hamilton & et al

والدین تشکیل شد و سپس به موازات هدف پژوهش، برنامه مداخله‌ای تنظیم شده در رابطه با تابآوری در سه بعد: آشنایی با مفهوم تابآوری و ویژگی‌های افراد تابآور، عوامل حمایتی داخلی و خارجی، آشنایی با راههای ایجاد تابآوری خلاصه شد و در مدت ۶ جلسه، هر جلسه به مدت ۶۰ دقیقه به گروه مداخله، اجرا شد. در پایان هر جلسه تکلیفی جهت کار در منزل برای مادران ارائه شد که در جلسه بعدی بررسی و امتیازدهی شد. پس از پایان جلسات مداخله‌ای، پرسشنامه مقابله با بیماری فرزند برای سنجش درک وضعیت سلامتی فرزند در پایان آخرین جلسه، و ۳ ماه بعد از مداخله تکمیل شد. در طول ۳ ماه محقق با مادران در ارتباط بود و به نیازهای آنان پاسخ داد. این ارتباط در مراجعه‌های بعدی مادران به مرکز آموزشی درمانی و همچنین از طریق تماس تلفنی هر دو هفته یکبار از طرف محقق برقرار شد. مادران نیز هر موقع که نیاز داشتند در ساعت مشخص شده از طرف محقق می‌توانستند تماس تلفنی یا حضوری برقرار نمایند. جهت پر کردن مجدد پرسشنامه، به افراد گروه‌ها به صورت تلفنی اطلاع داده شد که در همان محل در یک ساعت مشخص جمع شوند. افرادی هم که نتوانستند در این محل و در آن زمان مقرر حاضر شوند پس از تماس تلفنی و هماهنگی با آن‌ها قرار ملاقات با ایشان جهت ارائه پرسشنامه و پر کردن آیتم‌های آن، گذاشتند. ضمناً پس از اتمام طرح اعصابی گروه کنترل در یک جلسه گروهی مداخله گروه‌درمانی شرکت نمودند.

یا بیماری کودک از طریق ارتباط با والدین دیگر یا مشاورت با پزشکان تشکیل شده است که به منظور سنجش مقابله با بیماری فرزند توسط والدین بکار می‌رود. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت طیف لیکرت ۴ نقطه‌ای می‌باشد که برای گزینه‌های «غیر سودمند»، «اندکی سودمند»، «تاحدی سودمند» و «کاملاً سودمند» به ترتیب امتیازات ۰، ۱، ۲ و ۳ در نظر گرفته می‌شود. برای به دست آوردن امتیاز کلی هر خرد مقياس، سؤالات مربوط به هر یک از خرده مقياس‌ها را با هم‌دیگر جمع نموده و ستون عدم انجام رفتار نادیده گرفته می‌شود. (۲۴، ۲۳). در این مطالعه از سؤالات مربوط به درک وضعیت سلامتی کودک استفاده شد و میانگین نمرات محاسبه شد.

در ایران در پژوهش و فایی و همکاران روایی و پایابی پرسشنامه CHIP بر روی ۷۲ نفر از مادران بررسی و تأیید شده است (۲۵). در بررسی گلدبُرگ اعتبار تصنیفی برای کل پرسشنامه سلامت عمومی را ۹۵٪ گزارش کرده‌اند (۲۶). در مطالعه اردکانی و همکاران قابلیت اطمینان این پرسشنامه در محدود ۹۱٪/۸۱٪ گزارش شده است (۲۷).

جلسات به صورت گروهی در سه گروه ۸ نفری و هفتگی در محل سالن اجتماعات مرکز آموزشی درمانی و بین ساعت ۱۵ تا ۱۷ برگزار شد. به هر کدام از گروه‌ها زمان مشخص از نظر روز و ساعت در هفته جهت شرکت در مداخله اعلام شد یک جلسه برای گرفتن پیش‌آزمون مقياس درک وضعیت سلامتی فرزند توسط

جلسه	محتواهی هر جلسه
اول	عنوان: الف: ارائه رهنمودهایی برای مشارکت اعضاء و تشریح چگونگی انجام کار، آشنایی با قوانین گروه ب: خودآگاهی ۱. معرفی بژوهشگر ۲. معرفی اعضاء ۳. توضیح خطوط کلی جلسات برای اعضاء ۴. اجرای پیش‌آزمون ۵. خودآگاهی و آگاهی به توانمندی‌های خود ۶. تکلیف خانگی
دوم	عنوان: الف: ارزشمندی ۱. آشنایی با مفهوم عزت نفس ۲. شناسایی علل و عوامل مؤثر در تقویت عزت نفس ۳. اهمیت و تأثیر عزت نفس در زندگی ۴. شناسایی ضعفهای خود ۵. تکلیف خانگی
سوم	عنوان: الف: ارتباط مؤثر و بیوند جویی، همیاری ب: ایجاد دلستگی‌های مشبت ۱. ارتقای توانایی افراد در برقراری ارتباط ۲. برقراری و حفظ ارتباط با دیگران ۳. برقراری روابط اجتماعی و دوستیابی ۴. احساس تعلق داشتن و بالرزش بودن و تمایل به مشارکت کردن ۵. آشنایی با عوامل حمایتی خارجی و داخلی ۶. راههای ایجاد دلستگی‌های مشبت مانند مشارکت در یک یا چند فعالیت سرگرم‌کننده سالم مانند حضور در باشگاه ورزشی، عضویت در گروه‌های مذهبی، کلاسهای هنری و انجمن‌های علمی ۷. تکلیف خانگی
چهارم	عنوان: الف: آشنایی با مفهوم خودکارآمدی (راههای حل مسئله) ۱. تعیین هدف و چگونگی دستیابی به آن ۲. تمیز دادن اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت ۳. به کارگیری توانایی‌های خود و برنامه‌ریزی برای رسیدن به هدف

۴. راههای مراحل حل یک مسئله	پنجم	موضوع: الف: خوشبینی ب: معنویت
۵. تفکر در مورد حل مسئله و درک وضعیت سلامتی کودک		
۶. تکلیف خانگی		
۱. تعریف خوشبینی		
۲. تأثیر خوشبینی در زندگی		
۳. راههای تقویت خوشبینی		
۴. راههای ایجاد موقعیت‌های خوشبینانه		
۵. تعریف معنویت و تأثیر آن در زندگی	ششم	
۶. راههای ایجاد معنویت		
۷. تکلیف خانگی		
الف: کنترل هیجانات	ب: پس‌آزمون	موضوع: الف: کنترل هیجانات ب: پس‌آزمون
۱. نشانه‌های خشم و اضطراب و استرس		
۲. علل و پیامدهای خشم و اضطراب و استرس		
۳. مدیریت خشم، اضطراب و استرس		
۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری و اجرای پس‌آزمون		

جنسيت کودک، تحصيلات مادر، رتبه تولد کودک، درآمد، محل سکونت همگن بودند و اختلافی بين دو گروه مداخله و کنترل از لحاظ متغيرهای کيفی مادران دارای کودک سلطانی در دو گروه وجود ندارد ($P > 0.05$) (جدول ۱). طبق جدول فوق اختلاف معنی‌داری بين دو گروه مداخله و کنترل از لحاظ سن کودک سلطانی و ميانگين سن مادران وجود ندارد؛ جدول شماره دو بيانگر مقاييسه ميانگين سن کودک و سن مادر در دو گروه مداخله و کنترل مي‌باشد (جدول ۲).

در اين پژوهش جهت ارائه گزارش نتایج از روش‌های آماري توصيفي مشتمل بر (جادول آماري، معيار پراكندگي و تمرکز) و استفاده از آزمون تي برای مشخصات جمعيت شناختي كمي و کاري دو برای مشخصات کيفي مادران دارای کودک سلطانی در دو گروه مداخله و کنترل همچنین استفاده از آزمون اندازه‌گيري مكرر برای بررسی نمره ميانگين در ۳ مقطع زمانی بين دو گروه مداخله و کنترل استفاده شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSSV20 مورد تجزيه و تحليل قرار گرفت. در اين مطالعه دو گروه از نظر داشتن

جدول (۱): مقاييسه ويزگي‌های جمعيت شناختي کيفي نمونه‌های مورددبررسی در دو گروه مداخله و کنترل

نتيجه آزمون	گروه کنترل			گروه مداخله			متغير
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
X2= ۰/۱۷	۵۰	۱۲	۵۶	۱۳	۵۶	۱۳	پسر
df=۱	۵۰	۱۲	۴۴	۱۱	۴۴	۱۱	جنسيت کودک
P= ۰/۶۷	۴۱/۷	۱۰	۴۰	۱۰	۴۰	۱۰	ابتدائي
	۴۵/۸	۱۱	۴۴	۱۱	۴۴	۱۱	متوسطه
	۱۲/۵	۳	۱۶	۴	۱۶	۴	دانشگاهي
X2= ۱/۶۴	۵۰	۱۲	۶۸	۱۶	۶۸	۱۶	اول
df=۱	۲۵	۶	۱۶	۴	۱۶	۴	دوم
P= ۰/۴۴	۲۵	۶	۱۶	۴	۱۶	۴	سوم و بالاتر
P Fisher= ۰/۳۸	۳۷/۵	۹	۵۶	۱۳	۵۶	۱۳	درآمد
	۵۸/۳	۱۴	۳۶	۹	۳۶	۹	بين یک تا دو ميليون
	۴/۲	۱	۸	۲	۸	۲	بيشتر از دو ميليون

X2= +/+7	79/2	19	76	18	شهر	محل سکونت
P= +/79	20/8	5	24	6	روستا	

جدول (۲): مقایسه ویژگی‌های جمعیت شناختی کمی نمونه‌های موربدرسی در دو گروه مداخله و کنترل

P value	آماره آزمون	گروه کنترل		گروه مداخله		متغیر
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
.062	t=-.49 و df=47	4/26	8/46	4/45	7/84	سن کودک
.085	t=.18 و df=47	6/07	34/08	7/47	34/44	سن مادر

جدول (۳): مقایسه میانگین نمرات درک وضعیت سلامتی یا بیماری کودک در مادران دارای کودک سرطانی در گروه مداخله و کنترل قبل و بعد از مداخله و سه ماه بعد از مداخله

سه ماه بعد از مداخله	بعد از مداخله	قبل از مداخله		درک وضعیت سلامتی
		انحراف معیار ± میانگین	انحراف معیار ± میانگین	
22/72 ± 5/91	19/44 ± 2/63	14/80 ± 5/46		مداخله
10/95 ± 2/01	8/37 ± 1/63	9/41 ± 3/88		کنترل

مادرهای دیگر دارای فرزند مبتلا به سرطان به سازگاری آنها و درک وضعیت سلامتی فرزندشان کمک می‌کرد. در پژوهش حاضر اکثریت مادران به دلیل سطح تحصیلات پایین و کمبود اطلاعات در مورد سیستم پزشکی و درمان دچار ناآگاهی در خصوص درک وضعیت سلامتی یا بیماری کودکشان بودند در این مطالعه بهمنظور ایجاد درک وضعیت سلامتی یا بیماری کودک در جلسات گروه درمانی بر لزوم ارتباط با والدین یا مشورت با پزشکان تأکید شد. تعاملات انسانی اثربخش بر وجود ارتباطات خوب بین والدین و کادر مراقبتی در بیمارستان و لزوم توجه بیشتر کادر پزشکی نسبت به کودک بیمار و والدین او تأکید دارد و با برآورده شدن نیازهای روحی و عاطفی کودک در روند درمان بهصورت غیرمستقیم تأثیر می‌گذارد. در مطالعه ویلز هم اکثریت مادران هرچند در ابتداء انکار و امتناع داشتند و بر این باور بودند که کودک آنها سرطان ندارد ولی بالاخره با موضوع کنار آمدند. صحبت با مادرهای دیگر دارای فرزند مبتلا به سرطان به آنها به سازگاری من کمک می‌کرد: " یه روز که پسرم رو به بیمارستان برده بودم با خانواده‌ای آشنا شدم که یکسال از بیماری فرزندشون می‌گذشت، از قیafe و حال و روز من فهمید که او ایل بیماری فرزندم هست کلی با من حرف زد و گفت که ما هم می‌توانیم با این بیماری بجنگیم از اون موقع نور امیدی در دلم روشن شد و به قول معروف ته دلم قرص شد بعد از شرکت در این جلسات که همگی مادران کودکان سرطانی بودن، من با تجربه‌های مختلفی روبرو شدم که واقعاً باعث شد با این شرایط سازگار بشوم، در این

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج بدست آمده در زمینه درک وضعیت سلامتی بیماری فرزند حاکی از تفاوت معنی‌دار بین دو گروه مداخله و کنترل در پس‌آزمون بوده است. لذا فرضیه پژوهش مبنی بر این که تأثیر تاب‌آوری بر درک مادران از وضعیت سلامتی فرزند مبتلا به سرطان خود تأثیر دارد، تأیید می‌شود.

سرطان کودکی کیفیت زندگی، سلامت روانی و فیزیکی، فعالیتهای روزانه زندگی، پویایی خانواده و ایفادی نقش هر یک از اعضای خانواده را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد(۱۰). این وضعیت خانواده را با یک تجربه به ستوه‌آورنده روبرو می‌کند، هنگام تشخیص دچار شوک و ناباوری می‌گردد و مجبور به زندگی کردن با یک بار مضاعف می‌شوند(۲۸). تاب‌آوری باعث می‌شود افراد به استراتژی‌ها و مهارت‌های مقابله‌ای متفاوت دست پیدا کنند. مادرانی که دارای تاب‌آوری بالایی هستند، از راهبردهای مقابله‌ای مؤثرتر در مقابله با مشکلات روزمره خود استفاده می‌کنند و توانایی‌های فردی در مراقبت از کودک بیمار در این مادران بیشتر است. بنابراین از تاب‌آوری نه تنها برای مقابله با مشکلات و رویدادهای نامطلوب، بلکه برای پاسخ به فشارهای روزمره زندگی می‌توان استفاده کرد(۱۵).

انسان وقتی با مشکل بزرگی مواجه می‌شود، در ابتداء دست به انکار می‌زند. در مطالعه ویلز و همکاران (۲۹) اکثریت مادران هرچند در ابتداء انکار و امتناع داشتند و بر این باور بودند که کودک آنها سرطان ندارد ولی بالاخره با موضوع کنار آمدند. صحبت با

اجتماعی عوامل تهدید کننده سلامت روانی مادران تعديل خواهد شد و مشکلات روانی مدیریت خواهد شد.

کاربرد یافته‌ها

با توجه به اینکه نتایج مطالعه بیانگر تأثیر مثبت تاب‌آوری بر مقابله با بیماری کودک در مادران می‌باشد می‌توان از این برنامه جهت افزایش توان مقابله و سازگاری و نهایتاً ارتقای سلامت روان مادران استفاده کرد.

کاربرد در حرفه پرستاری: اجرای این روش توسط پرستاران بهصورت عملی در مراکز درمانی موجب ارتقاء نقش اساسی پرستاران در زمینه حمایت روانی از مادران دارای کودک مبتلا به سلطانخواهد شد. همچنین سبب ارتقاء هویت حرفه‌ای پرستار به عنوان عضو کلیدی تیم درمان می‌شود.

کاربرد در آموزش پرستاری: گنجاندن مبحث مداخلات گروه‌درمانی اجتماعی در برنامه درسی دانشجویان در زمینه بهداشت روان سبب افزایش دانش جامعه پرستاری در این زمینه خواهد شد. کاربرد برای بیماران: بکارگیری این روش سبب ارتقاء سلامت روانی مادران دارای کودک مبتلا به سلطانشده و موجب افزایش تاب‌آوری و مقابله با مشکلات ناشی از بیماری فرزندشان خواهد شد.

محدودیت‌های پژوهش

- احتمال عدم حضور و در نتیجه ریزش نمونه‌ها به دلیل محدودیت‌های زمانی در اجرای طرح بود که با جایجا کردن ساعت حضور بنا به توافق خود نمونه‌ها، این مشکل رفع گردید.

- عدم دسترسی به مکانی جهت تشکیل جلسات گروهی بود که این مشکل پس از پیگیری‌های مکرر با دستور ریاست مرکز آموزشی درمانی با اختصاص اتفاق مذکور رفع گردید.

- انگیزه و تفاوت‌های فردی از قبیل: بهره‌هوسی، مطالعات شخصی، طرز فک، باورها، شرایط اجتماعی و خانوادگی، رسانه‌ها در بین افراد متفاوت است و بر پاسخگویی آنان مؤثر خواهد بود که خارج از کنترل پژوهشگر می‌باشد و امکان وجود آن در گروه کنترل نیز وجود داشت.

- حالات روحی و روانی واحدهای مورد پژوهش در هنگام پاسخگویی به سوالات پرسشنامه می‌تواند در نتایج پژوهش تأثیر بگذارد که قبل کنترل نیست.

- ریشه‌های فرهنگی و احدهای مورد پژوهش و خانواده‌هایشان ممکن است بر نتایج تأثیر گذار باشد که قابل کنترل نیست.

مطالعه درمورد ضرورت حمایت‌های عاطفی از خانواده و بستگان خیلی نزدیک و هچنین دلداری از سوی اطرافیان ارتباط با والدین یا مشورت با پزشکان اشاره شده است که با نتایج مطالعه ویلز^۱ (۳۹) هم راستا بود. همچنین در این مطالعه مشخص شد که در خصوص میزان میانگین درک وضعیت سلامتی، قبل از مداخله و بعد از مداخله و سه ماه بعد از مداخله تفاوت آماری معنی‌داری گروه مداخله و کنترل وجود دارد که نتایج آن با مطالعه میلر و همکاران^۲ همسو می‌باشد(۱۳).

مطالعه‌ای که توسط باتاچاریا و همکاران^۳ (۳۰) در سال ۲۰۱۶ در هند انجام شد نیز ثابت کننده این موضوع است که مادران دارای کودک سلطانی به دلیل کمبود اطلاعات از سیستم پزشکی و یا سطح تحصیلات پایین، قادر به دریافت تصویر جامع در مورد وضعیت و نتایج درمان‌ها نبودند. همچنین طبق مطالعه جدیدی و همکاران^۴ (۳۱) نیز مادران برای برآوردن نیازهای خود در بیمارستان، به کمک احتیاج دارند و این نیازها فقط تا حدودی برآورده می‌شود بنابراین همکاری متقابل والدین و تیم مراقبتی و درمانی جهت تسریع روند بهبودی کودک بستری با توجه به نیازهای والدین لازم و ضروری است.

یافته‌های این مطالعه ممکن است به دلیل داشتن فرصت ارتباط با همتایان از طریق شرکت در یک گروه باشد که این ارتباطات در خارج از گروه و حتی پس از پایان بود. درواقع افراد در گروههای درمانی مسائل زیادی را در بازخوردهایی که از هم دریافت می‌کنند یاد خواهند گرفت. تجربیات عنوان شده در این مطالعه با نظریه استوارت در زمینه حمایت گروهی به نقل از فوکوئی^۵ (۳۲) و همچنین استدلال تاترو^۶ و یالوم^۷ مورد تأیید می‌باشد(۳۳، ۳۴). همچنین مطالعه خدادادی و همکاران بیانگر آن است درمان وجودی به شیوه‌ی گروهی بر افزایش بهزیستی روان‌شناختی مادران دارای کودکان سلطانی مؤثر می‌باشد(۳۵). در مطالعه سلیمی و همکاران نیز جلسه‌های امید درمانی گروهی باعث افزایش تاب آور مادران در گروه تحت مداخله شده بود(۳۶).

این مطالعه نشان داد که مداخله گروه‌درمانی مبتنی بر تاب‌آوری می‌تواند به عنوان حمایت مؤثر برای مادران دارای کودک سلطانی در جهت مقابله با بیماری و درک وضعیت سلامتی فرزندشان کمک کننده باشد. کارکنان مراقبت بهداشتی باید به مادران دارای کودک بیمار آموزش‌های لازم را ارائه بدهن، به این ترتیب اثرات روانی

⁴ Tatrow

⁵ yalom

¹ Wills

²Miller & et al

³ Bhattacharya & et al

ارومیه می‌باشد. در پایان از زحمات معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، تمام مادران محترم مشارکت کننده در پژوهش، ریاست و پرسنل محترم مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری ارومیه و تمامی کسانی که در انجام این پژوهش نهایت همکاری را داشتند، تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

تشکر و قدردانی

این مقاله برگرفته شده از پایان نامه کارشناسی ارشد روان پرستاری با کد اخلاق ۱۳۹۶.۱۵۴، کد کارآزمایی بالینی IRCT20140212016564N12 در دانشگاه علوم پزشکی

References:

1. Who. Cancer [Internet]. [cited 2020 Aug 7]. Available from: <https://www.who.int/westernpacific/health-topics/cancer>.
2. Mirzaie M, Yazdi F, Navidi Z. Survey personal and disease characteristics of children with cancer hospitalized in 17 shahrivar hospital, rasht. Journal of holistic nursing and midwifery 2009;19(1):51-5.
3. State report on registration of cancer cases. Islamic republic of iran ministry of health and medical education. Globocan, iarc. 2012.
4. Ma'arefvand M, Khatamsaz Z. Coping strategies of the parents of the children with cancer. Quarterly journal of social work 2014;3(3):3-9.
5. Panganiban-corales AT, Medina MF. Family resources study: part 1: family resources, family function and caregiver strain in childhood cancer. Asia Pac Fam Med 2011;10(1):14.
6. Amani o, mazaheri ma, nejati v, shamsian bs. Effect of cognitive rehabilitation on executive functions in adolescent survivors of leukemia: a randomized and controlled clinical trial. Arch Rehabil 2017;18(1):73-82.
7. Hashemi z. The incidence of cancer in children between zero and fifteen years in the country in 2004. Tehran: Central library of shahid beheshti university of medical sciences; 2014.
8. Besharat A, Zamani N, Moafi A, Bahram Ehsani H. The mediating role of cognitive emotion regulation strategies on the relationship between harm avoidance and psychological well-being in parents of children with cancer. Quarterly journal of health psychology 2016;5(17): 7-22.
9. Janbraili M, Valizadeh S. The relationship between maternal adaptation and understanding of the disease in children with cancer. 6th international congress on child and adolescent psychiatry. Tabriz: Tabriz University Of Medical Sciences; 2013.
10. Jones BL. the challenge of quality care for family caregivers in pediatric cancer care. Seminars in Oncology Nursing: Elsevier; 2012.
11. Litzelman k, catrine k, gangnon r, witt wp. Quality of life among parents of children with cancer or brain tumors: the impact of child characteristics and parental psychosocial factors. Qual Life Res 2011;20(8):1261-9.
12. Wu lm, sheen jm, shu hl, chang sc, hsiao cc. Predictors of anxiety and resilience in adolescents undergoing cancer treatment. J adv nurs 2013;69(1):158-66.
13. Miller ks, vannatta k, vasey m, yeager n, compas be, gerhardt ca. Health literacy variables related to parents' understanding of their child's cancer prognosis. Pediatr Blood Cancer 2012 ;59(5):914-8.
14. Atadokht A, Norozi H, Ghaffari O. The effect of social problem-solving training on psychological well-being and resiliency of students with learning difficulties. 2014.
15. Hadizad t, sajedi f, movallali g, reza soltani p. Effectiveness of resiliency training in improving mother-child relationship in mothers of children with mental retardation. Iran Rehabil J 2016;14(3):171-8.
16. Vander haegen m, luminet o. Stress, psychosocial mediators and cognitive mediators in parents of

- child cancer patients and cancer survivors: attention and working memory pathway perspectives. *J Psychosoc Oncol* 2015;33:504-50.
17. Ye Zj, Guan HJ, Wu LH, Xiao MY, Luo DM, Quan XM. Resilience and psychosocial function among mainland chinese parents of children with cancer: a cross-sectional survey. *Cancer Nurs* 2015;38(6):466-74.
18. Parvin N, Alavi A, Alidost E, Forozandeh N, Hosseinzadeh S, Kamkhah AF, et al. The effects of group therapy on mental health condition in mothers of thalassemic patients. *J Shahrekord Univ Med Sci* 2008;10(3):37-43.
19. Corey MS, Corey G, Corey C. Groups: process and practice. Cengage learning; 2013.
20. Nejati A, Moosavi R, Roshan R, Mahmoodigharaei J. Effectiveness of child-parent relationship therapy (cprt) on the improvement of mothers' parenting of children 8 - 11 years with adhd. *J Clin Psychol* 2016;8(29):37-49.
21. Rabiee Kenari F, Jadidian A, Solgi M. Effectiveness of resilience training on reduction of parental stress of autistic childrens mothers. *J ILAM UNIV MED SCI* 2015;23(4):95-105.
22. Ekstein d, schachter sc. Use of complementary and alternative medicine in epilepsy. *Epilepsy and the interictal State*: John Wiley & Sons, Ltd; 2015. P. 241-51.
23. Ionio C, Salvatici E, Confalonieri E, Milani L, Mascheroni E, Riva E, et al. Mothers and fathers facing their children's phenylketonuria. *Children's health care* 2017; 47(1):1-18.
24. Almeida AC, Pereira MG. Psychometric properties of the Portuguese version of the coping health inventory for parents (chip) of adolescents with chronic illness. *J Pediatr Nurs* 2016;31(5):528-36.
25. Aguilar-vafaie ME. Coping-health inventory for parents: assessing coping among Iranian parents in the care of children with cancer and introductory development of an adapted Iranian coping-health inventory for parents. *Children's health care* 2008;37(4):237-60.
26. Goldberg Dp, Gater R, Sartorius N, Ustun Tb, Piccinelli M, Gureje O, et al. The validity of two versions of the ghq in the who study of mental illness in general health care. *Psychol med* 1997;27(01):191-7.
27. Ardakani a, seghatoleslam t, habil h, jameei f, rashid r, zahirodin a, et al. Construct validity of symptom checklist-90-revised (scl-90-r) and general health questionnaire-28 (ghq-28) in patients with drug addiction and diabetes, and normal population. *Iran j public health* 2016;45(4):451.
28. Fletcher PC. My child has cancer: finding the silver lining in every mother's nightmare. *Issues Compr Pediatr Nurs* 2011;34(1):40-55.
29. Wills bs. The experiences of hong kong chinese parents of children with acute lymphocytic leukemia. *J Pediatr Nurs* 1999;14(4):231-8.
30. Bhattacharya K, Pal S, Acharyya R, Dasgupta G, Guha P, Datta A. Depression and anxiety in mothers of children with cancer and how they cope with it: a cross-sectional study in eastern india. *Advisory board, associate editors associations between low self-control and editorial board members iii-v and aggression among malaysian male prisoners 79-86 information for authors vi*. 2016.
31. Jadidi R, Hekmatpou D, Eghbali A, Memari F. The experiences of parents of children with leukemia: a qualitative research. *J Arak Univ Med Sci* 2013;15(68):28-40.
32. Fukui S, Koike M, Ooba A, Uchitomi Y. The effect of a psychosocial group intervention on loneliness and social support for japanese women with primary breast cancer. *Oncol Nurs Forum* 2003;30(5):823-30.
33. Tatrow K, Montgomery GH. Cognitive behavioral therapy techniques for distress and pain in breast

- cancer patients: a meta-analysis. *J Behav Med* 2006;29(1):17-27.
34. Yalom I. Existential psychotherapy basic books. New york; 1980.
35. Khodadadi Sangdeh J. The effectiveness of existential group psychotherapy on increasing psychological well-being mothers of children with cancer. *Journal of psychological studies* 2018;13(4):125-40.
36. Salimi A, Ababsi A, Zahrakar K, Tameh B, Davarniya R. The effect of group based hope therapy on resiliency of mothers of children with autism spectrum disorder. *Armaghane-danesh* 2017;22(3):350-63.

THE EFFECT OF RESILIENCE-BASED GROUP THERAPY ON MOTHERS' PERCEPTIONS OF CHILD'S HEALTH STATUS WITH CANCER: A RANDOMIZED CLINICAL TRIAL

Fatemeh Hoseinzadeh¹, Moloud Radfar ^{*2}, Fatemeh Moghaddamtabrizi³, Hamidreza Khalkhali⁴

Received: 12 Dec, 2019; Accepted: 16 Apr, 2020

Abstract

Background & Aims: Cancer is the second most common cause of mortality after cardiovascular disease. Resilience is one of the best strategies to cope with diseases in patients. This study aimed to determine the effect of resilience-based group therapy on mothers' perceptions of child's health status with cancer.

Materials & Methods: This randomized clinical trial was carried out on 48 mothers of children with cancer in Shahid Motahhari hospital of Urmia in 2017. Samples were randomly divided into two groups using Excel (RANDBETWEEN function). The data were collected using a demographic questionnaire, General Health Questionnaire (GHQ-28), and Coping Health Inventory for Parents (CHIP). Analysis of variance (ANOVA) test was utilized. P-value of less than 0.05 was considered significant.

Results: The mean score of health status perception in the intervention group over time was significantly different compared to the control group ($p<0.001$). The mean and standard deviation of health status perception scores in intervention and control groups were 22.72 (5.91) and 10.95 (2.01), respectively.

Conclusion: Resilience-based group therapy intervention can be helpful as an effective support for mothers of children with cancer to understand their child's health status.

Keywords: Cancer, Resuscitation, Children, Group therapy

Address: Nursing and Midwifery School, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

Tel: +98 4432754961

Email: mradfar1343@gmail.com

---

¹ M.Sc. Student of Nursing, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

² Associate Professor of Nursing, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran (Corresponding Author)

³ Associate Professor of Reproductive Health, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran

⁴ Associate Professor of Biostatistics, Urmia University of Medical Sciences, Urmia, Iran